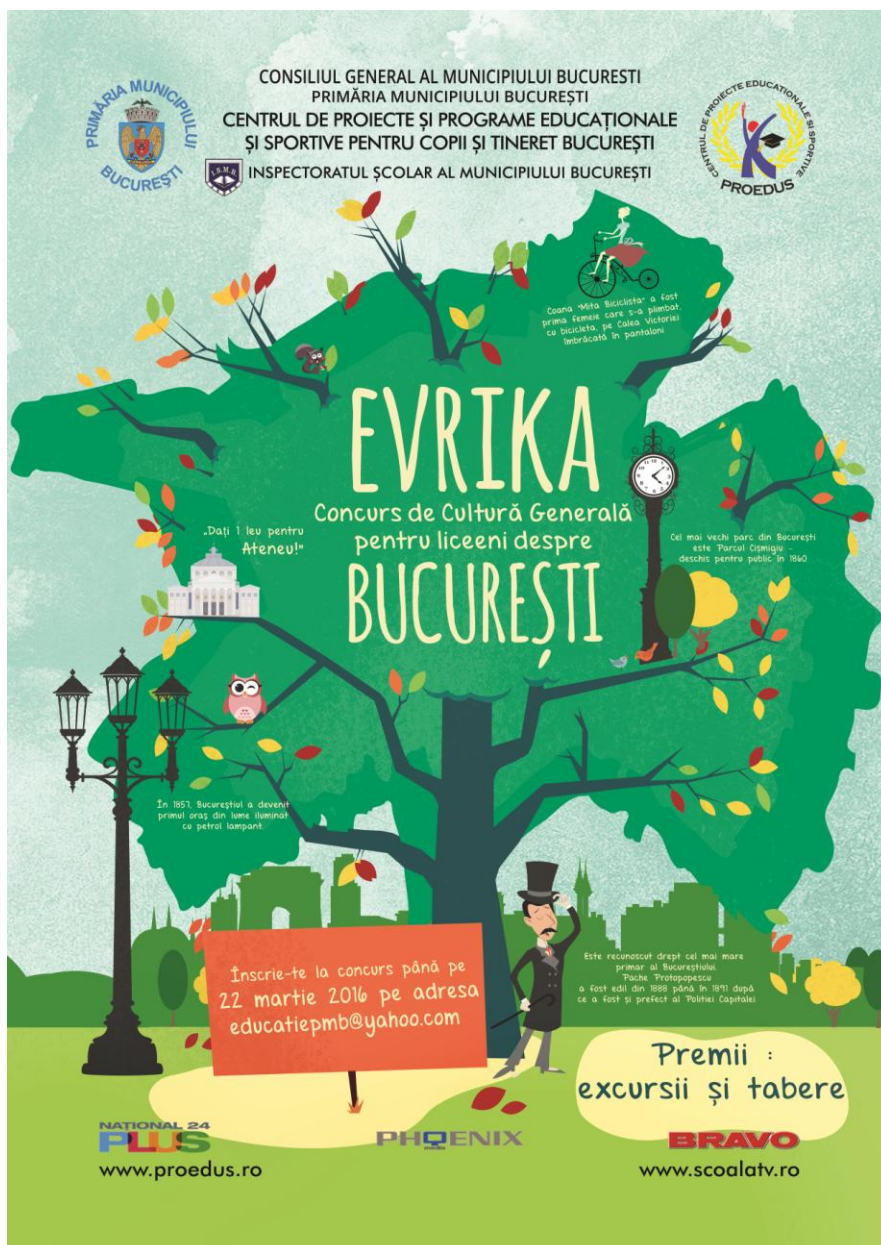

TEMATICA CONCURSULUI

„EVRIKA”

Bucuresti - traditie, istorie, geografie, cultura, civilizatie si atractii

ISTORIA MUNICIPIULUI BUCURESTI

-INTEMEIEREA ORASULUI-

Traditia spune ca intemeierea orasului s-a realizat in vremea lui Bucur, pe care unii il cred cioban, altii pescar, boier, haiduc. Prima consemnare in scris a acestei traditii este cea din 1761, a calugarului franciscan Blasius Kleiner.

O alta traditie, din secolul al XVI-lea, vorbeste despre Negru Voda ca intemeietor al Bucurestiului. Primul care scrie despre acest lucru este raguzanul Luccari, dupa o calatorie prin Tara Romaneasca in timpul lui Mihai Viteazul. Printr-un document al domnitorului Mircea cel Batran din 1410 Bucurestiul este numit „Cetatea noastra”

Prima atestare documentara certa a Bucurestiului dateaza din 1459, cand prin hrisovul din 20 septembrie, domnitorul Vlad Tepes scuteste de dari si intareste dreptul de proprietate al unor locuitori. Documentul, foarte deteriorat, a fost descoperit in jurul anului 1900. Vlad Tepes petrece patru din cei sase ani de domnie „in cetatea Bucuresti”, preferandu-l resedintei Targoviste.

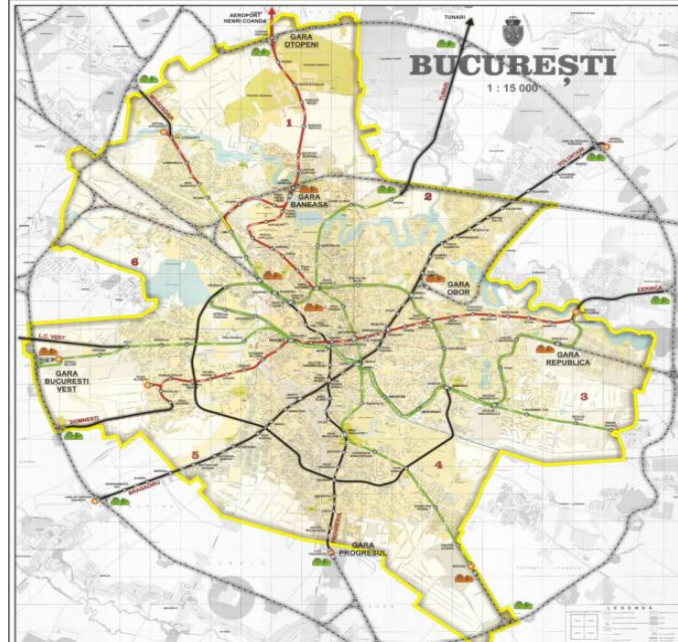
In timpul domniei lui Radu cel Frumos, fratele lui Vlad Tepes, 18 din cele 25 de documente care au in scris pe ele locul de unde au fost emise sunt din Cetatea de Scaun Bucuresti.

Mircea Ciobanu in timpul domniei sale ridica un palat domnesc numit mai tirziu Curtea Veche; in 1558-1559 in curtea domneasca se construiesc o biserica, cea mai veche constructie pastrata in forma sa originala iar in 1562 se ridica si biserica Sf. Gheorghe cunoscuta ca Sf. Gheorghe-Vechi sau „cel romanesc” dupa ce Constantin Brancoveanu construiesc in 1707 Sf. Gheorghe-Nou sau „cel grecesc”.

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

-DATE GEOGRAFICE-

Municipiul București are o suprafață de 228 km pătrați (0.8 % din suprafața României), din care suprafața construită este de 70%.

Deși este așezat într-o zonă de climă temperată, Bucureștiul este afectat de masele de aer continental, provenite din zonele învecinate. Curenții de aer estici dau variații excesive de temperatură, de până la 70°C, între verile calduroase și iernile geroase.

Estul și sudul orașului au toamne lungi și calduroase, ierni blande și primăveri timpurii. Media anuală a temperaturii în București este în jur de 10 - 11°C

Bucureștiul este situat în Câmpia Română, având o altitudine maximă de 96.3 m și este străbătut de două râuri, Dambovița și Colentina. Cele două văi formate în jurul râurilor, împart orașul în câteva zone, sub forma de platouri cu meandre și terase. Prezența a două terase locale (2 - 4 m și 8 -12 m) de-a lungul celor două văi oferă varietate peisajului din centrul orașului.

Conform recensământului din 2008, Bucureștiul avea un număr de 1943981 locuitori, (puțin mai mult de 9% din populația țării) din care 51% reprezintă populația activă.

Din aceasta, 18.5% lucrează în ramura industrială, 18.6% în comerț, 12.3% în construcții, 3.4% sunt funcționari publici,

5.5% lucrează în domeniul educației și învățământului, 5.3% în domeniul sănătății, 3.9% în activități financiare, bancare și de asigurări, 14.2% lucrează în tranzacții imobiliare, închirieri și servicii prestate întreprinderilor și 18.3% în alte domenii.

ISTORIA MUNICIPIULUI BUCURESTI

-GENERALITATI-

Se intampla de multe ori sa nu cunoastem istoria orasului in care traim, desi aceasta poate fi una fascinanta. Este si cazul Bucurestiului, in care prea putini isi pun problema istoriei generale a orasului, a cartierelor in care traiesc, a originii denumirilor strazilor... Sa aflam, deci, cateva curiozitati despre capitala tarii.

- Studioul de la Buftea a luat nastere in 1950. Era cel mai mare si mai bine dotat din SE Europei.

- Metroul a fost inaugurat in 1979, prima linie fiind cea dintre Semanatoarea si Timpuri Noi. Intre 1981 si 1988 a fost demolat un intreg cartier vechi, cartierul Uranus, pentru a se construi "Casa Poporului".

- Gara de Nord a fost inaugurata in 1872, odata cu traseul Bucuresti – Ploiesti. Dambovită a fost si ea amenajata pentru prima data prin 1880, iar doi ani mai tarziu se introduce si lumina electrica.

- Primul revelion inregistrat la TV este cel din 1956, in alb negru desigur. Un an mai tarziu a fost inaugurata "Casa Scanteii.

- Hotel Intercontinental a fost ridicat in anii '70, fiind cea mai inalta cladire din capitala (25 de etaje). Iar in 1976 bucurestenii aveau si primul centru comercial: Unirea.

- Intre 1885 si 1893 au fost inaugurate: Gradina Botanica, Ateneul Roman, Palatul Cotroceni si Foisorul de Foc – de unde pompierii observau incendiile din oras. Fusese inaugurata si prima centrala telefonica, cu 5 abonati .

- Prima gara a Bucurestiului a fost Gara Filaret, de unde se putea merge cu trenul la Giurgiu (era singura ruta de cale ferata).

- Prima linie de tramvai tras de cai a circulat pe traseul (dupa numele de azi): Gara de Nord – Calea Grivitei – Luterana – TNB – Pta. Sf Gheorghe. Acest gen de tramvaie a fost folosit pana in 1929, cand au fost retrase din circulatie.

- 1909 e anului aducerii din Germania a primului automobil electric. Era folosit pentru transportul marfurilor.

- Palatul Telefoanelor este construit in 1933 si arata la fel ca in zilele noastre. Deja se trecuse la centrale telefonice automate.
- Pavilionul Televiziunii – ceea ce avea sa fie TVR – a fost inaltat in 1938 in Herastrau. Oricine putea veni la televiziune pentru a-si transmite vocea si imaginea pe un ecran, contra cost, campanie folosita pentru a recupera investitia in aparatura Phillips de “ultima generatie”.
- Primele urme de civilizatie pe meleagurile acestea dateaza din anul 800 i.Hr. Urme de asezari au fost gasite in zonele care azi se numesc Herastrau, Damaroia, Lacul Tei si Pantelimon.
- In 1659, pe timpul domniei lui Gheorghe Ghica, orasul devine capitala Tarii Romanesti si tot pe atunci incepe pavarea primei ulite (Calea Mosilor de azi) cu piatra de rau. In 1704 a fost construit spitalul Coltea, cel mai vechi spital din Bucuresti.
- Recensamantul din 1798 a inregistrat 6006 case si 30.030 locuitori. In 1831 populatia ajunsese deja la 60.000.

- Este primul oras din lume care, in 1857, a introdus iluminatul cu petrol lampant. Viena a fost al doilea, in 1859. Iar in 1859 Bucuresti a devenit, dupa Unire, capitala celor doua Principate Unite (sub Al. Ioan Cuza). In acelasi an a fost inaugurat cimitirul Bellu, unde au fost inmormantati oamenii de cultura ai vremii.

- Primul concert pentru publicul larg are loc in 1868 la Filarmonica din Bucuresti.
- 1868 e si anul deschiderii faimoasei Casa Capșa. Cateva decenii mai tarziu, in interbelic – cand Casa Capșa, era frecventata de lumea buna a orasului si de scriitori – Tudor Arghezi avea sa scrie ca *"Critica reala se face la Capșa, nu in presa literara. Daca esti prost la Capșa, este imposibil sa fii inteligent altundeva"*. - In 1936, prefectul Bucureștiului a cerut regelui Carol al II-lea sa inchida Casa Capșa, deoarece, in concepția sa, aceasta era „locul tuturor rautăților”, facand aluzie la discuțiile care erau purtate aici. Carol a refuzat cu umor cererea.

- In anul 1900 a fost inmatriculat in Bucuresti automobilul cu numarul 1. Este vorba despre automobilul inginerului George Assan, fiul industriasului cu acelasi nume, iar inregistrarea s-a facut la proaspat infiintatul Oficiu de Circulatie al capitalei. Automobilul era fabricat in Belgia, la Fabrica Nationala din Herstal.

- Prima scoala de soferi din Bucuresti s-a deschis in 1906. Ea a fost infiintata de *Automobil Clubul Roman*, fondat cu un an in urma.

- Primul Regulament de Circulatie a aparut in 1907, la initiativa Primariei Capitalei. Masura a fost luata ca urmare a numarului ingrijorator de accidente produse de cele peste 100 de automobile din Bucurestii de atunci.

- In acelasi an, 1907, Prefectura Politiei a organizat primele examene de conducere a automobilelor. Testarile pentru obtinerea licentei de sofer aveau loc pe Soseaua Kiseleff. Exista pe atunci si o proba de reflexe, in care un politist arunca in fata automobilului o perna – simuland pietonul – pe care soferul pretendent trebuia sa o evite prin manevre de franare si/sau de volan.

- Primul semafor din București a fost montat în anul 1929, pe Calea Victoriei, în dreptul Cercului Militar.

- Calea Victoriei a avut încă din 1878 sens unic de mers. Acesta a fost dat de intrarea triumfală a trupelor române pe fostul Pod al Mogoșoaiei, dinspre Piața Victoriei spre Palatul Regal, unde armata a fost așteptată de către regele Carol I.

- Caru' cu Bere, o adevărată legendă vie și totodată una dintre cele mai vechi berării ale Bucureștiului, a fost deschis în 1879 în vechiul han Zlatari și, după 20 de ani, s-a mutat în Strada Stavropoleos, unde îl putem întâlni și astăzi. Beraria este un loc încărcat de tradiție unde fiecare obiect are propria poveste. Este unul dintre puținele locuri ale Bucureștiului unde încă nu s-a schimbat nimic, iar arhitectura amintește celor care-i calca pragul de ce Bucureștiul a fost considerat odată micul Paris.

- La finele secolului al XIX-lea, dragomanul Serafim, traducător pe lângă Consatul Franței la București, a cumpărat o moșie în mahalaua Doamnei, parte marginită de Podul Mogoșoaiei. Aceasta moșie a împărțit-o ca dote fiicelor sale Polixenia și Anastasia, care s-au căsătorit cu Xavier Villacrosse, „arhitecton” al statului între 1837 și 1841 și respectiv negustorul de blanuri și politicianul liberal, Mihail Macca. Pasajele Macca&Villacrosse au purtat o vreme, prin anii 1960-1980, și denumirea de „Pasajul Bijuteria”.

- Până la Revoluție, biletele de tramvai erau mai ieftine decât cele de troleibuz, care la rândul lor erau mai ieftine decât cele de autobuz. O călătorie cu tramvaiul costa 1 leu, cu troleibuzul 1 și 50 de bani, iar una cu autobuzul 1 leu și 75 de bani.

- Până în 1964, pe axa Nord-Sud (actualele bulevarde Lascar Catargiu, Magheru, Balcescu, Bratianu) și până în 1957, pe axa Est-Vest (Pache Protopopescu, Carol I, Regina Elisabeta) circulau tramvaie.

- Transportul cu troleibuzul era foarte greoi, pentru ca troleibuzele ocoleau, pe cat posibil, marile piete. De exemplu, Piata Victoriei se ocolea prin spatele cladirii Guvernului.
- Toate tramvaiele care circula azi in Bucuresti au un singur stramos, si anume un tramvai vest-german adus pentru probe in 1970 si copiat, bucata cu bucata, de comunisti.
- Lipsanii au nu doar o istorie comerciala, ci si una revolutionara. Multimea adunata in fata libreriei lui Danielopol de la Hanul Serban Voda de pe Lipscani a ascultat cele 22 de puncte ale Proclamatiei date la Islaz, citite in ziua de 11 iunie 1848.

- Numele Soselei Kiseleff din nordul orasului aminteste de generalul adjutant rus Pavel Kisseliov, cunoscut la noi sub numele de Kiseleff, guvernator al Moldovei si Valahiei in timpul ocupatiei rusesti a Principatelor ce a urmat Razboiului ruso-turc. Intre multele masuri benefice puse in aplicare prin regulamentul special dat de Comisia pentru “infrumusetarea orasului” in vremea lui Kiseleffau fost:

- delimitarea orasului si instituirea de bariere - locuri exclusive de intrare si iesire din oras.
- asanarea baltilor si mocirlelor prin saparea de canale de scurgere si desfundarea celor vechi astupate.
- numele proprii date strazilor si ulitelor si numerotarea caselor (strazile nu aveau pana atunci nume oficiale).
- trasarea unei alei intre capul Podului Mogosoaiei si “dumbrava Banesii” (actuala Sosea Kiseleff).
- iluminatul orasului cu felinare “incrucisate”, asezate alternativ de o parte si de alta a ulitelor, la departare de 10 stanjeni (circa 20 de metri) unul de altul si care luminau “cu untdelemn sau untura de peste”.

MUNICIPIUL BUCURESTIUL

-PERIOADA INTERBELICA-

Perioada anilor interbelici va ramane in istoria Capitalei ca o veritabila varsta de aur, reflectata in mii de pagini de jurnal, fotografii, picturi, filme etc. Societatea romaneasca isi indeplinise visul de generatii a reintregirii teritoriale si isi arata un mare apetit spre nou si modern. Acum se intalnesc cel mai bine traditia si modernitatea, vechiul si noul, inovatia si conservatorismul.

1. Prin Legea pentru organizarea administrației orașului București din 7 februarie 1926, Capitala a fost împărțita într-o zona centrala și o zona periferica. Zona centrala cuprindea patru sectoare, pastrand numele vechilor culori: Sectorul I Galben, Sectorul II Negru, Sectorul III Albastru și Sectorul IV Verde. In afara acestora au ramas 12 comune. Ele au primit statutul de comune suburbane orașului, fiind inglobate din punct de vedere administrativ municipiului București.
2. O noua generatie de arhitecti isi pune in aplicare principiile moderniste invatate la scoli de arhitectura din strainatate. Spre sfarsitul anilor `20, arhitecti precum Marcel Iancu construiesc in Capitala primele imobile conform principiilor arhitecturii modernise. De asemenea, in 1929 Horia Creanga construiesc celebrul imobil ARO.
3. Cel mai popular ziar central, „Universul” isi avea sediul in Palatul Universul. Inaugurata pe 2 noiembrie 1930, cladirea de pe strada Ion Brezoianu 23-25 a constituit odinioara nucleul presei bucureștene, fiind celebra agitația din jurul ei, cand vanzatorii de ziare strigau in gura mare titlurile edițiilor.
4. Odata cu daramarea atelierelor Garii de Nord in 1932, din inițiativa Directiei C.F.R., a ramas liber un teren de circa 5 hectare, care putea fi utilizat pentru o mare piata in fata Garii de Nord. Amenajarea pieței a fost indelung discutata intr-o comisie mixta compusa din delegații Cailor Ferate și ai Primariei, iar proiectul intocmit și supus și avizului Consiliului Tehnic Superior a fost un compromis intre interesele parțial divergente ale acestor instituții.
5. In inima Bucurestilor se gasea si zona Halelor. Zona era foarte murdara si infecta strazi intregi, fiind si un teritoriu de frecvente incaierari intre vanzatorii de fructe si legume, iar inghesuiala de la cumparaturile de dimineța asigura pungașilor de buzunare o activitate rodnică. In urma presiunilor, precupetii vor abandona zona iar bucurestenii se vor deprinde sa isi facacumparaturile la noua hala din Obor.
6. Intre anii 1930 – 1935 are loc asanarea unei zone mlastinoase aflate la marginea orasului Bucuresti, formandu-se Lacul Herastrau. In jurul lacului s-a amenajat si cel mai mare parc din capitala, parcul Herastrau. Ecluza Lacului Herastrau a fost construita in perioada 1933-1936, insa pentru multa vreme a fost inchisa.
7. La 10 mai 1939 a fost inaugurata pentru prima data statuia ecvestra a Regelui Carol I in Piata Constitutiei de astazi. Inaugurarea s-a facut in prezenta Regelui Carol al II-lea si a Marelui Voievod de Alba Iulia Mihai (viitorul Rege) si s-a facut cu ocazia implinirii a 100 de ani de la nasterea lui Carol I. Lucrarea a fost realizata de marelui sculptor si artist croat Ivan Mestrovic, foarte apreciat in epoca pentru lucrarile sale.

8. Cinematograful avea un succes fulminant in București. Au fost deschise zeci și zeci de sali in care se proiectau filme. In paginile ziarelor, la rubrica numita „calendarul zilei“, erau menționate peste 30-40 de cinematografe in București care ofereau filme.
9. Gradinile de vara erau printre primele optiuni de petrecere a timpului liber. Printre cele mai frecventate era si „La Leul si carnatul”.Bucurestenii care veneau aici se puteau delecta cu soiuri alese de vin si spirit, iar daca le era si foame se puteau infrupta in voie cu patricieni, mititei, tustama si ciorba de burta, la preturi foarte convenabile (2 lei un pranz indelustator).

BUCURESTIUL MODERN

-CARTIERELE CAPITALEI-

Zona Berceni a fost denumita astfel datorita grofului Miklós Bercsényi. Se zice ca o ceata de husari, condusa de groful Miklós Bercsényi, s-au oprit undeva la sud de București, in drumul lor spre turci. Nu se știe insa daca au luat o pauza sau daca au ramas aici de tot, insa cert este ca de atunci acea zona a fost botezata „Berceni“.

Cartierul Baneasa își trage denumirea de la nevasta banului Dimitrie Ghica.

Cotroceniul, unde in prezent se afla sediul prezidențial, se numește astfel de la regionalismul „a cotroci“, care inseamna „a scotoci“, „a scormoni“.

Legenda cartierului Colentina spune ca aceasta denumire vine de la „colea-n-tina“, cu referire la locul baltit unde Matei Basarab i-ar fi fugarit pe turci, intr-o batalie. O vreme s-a numit și „Olintina“.

Depe zona Crangași, istoria spune ca a existat candva o prelungire din Codrul Vlasiei, un crang. Aici traiau crangașii.

Cartierul Damaroaia a fost, in trecut, moșia parcelata a boieroaieci Maria Damaris. In istoria numelor cartierelor bucureștene este menționat și un nume de doctor. Spiridon Kristofi (caruia i se mai zicea Spirea), a ridicat, in 1765, pe Dealul lupeștilor o biserica numita Spirea Veche. De aici și denumirea „Dealul Spirii“.

„Dristor“ vine de la breasla piuarilor care și-au avut satul in aceasta parte a Bucureștilor. Meșterii piuari se numeau «darstari», «darsta» fiind piua din piatra folosita la fabricarea postavului și dimiei. Piuarii fabricau «darste» și pentru sutele de mori de pe cursul Damboviței, care timp de sute de ani au fost prezente cotidiene, de mare relevanța economica pentru targul Bucureștilor.

Drumul Taberei se numește astfel datorita lui Tudor Vladimirescu, care, in 1821, intra in București pe la vest și își așeza aici tabara de panduri.

Ferentariul, renumit astazi pentru scandalurile din zona, a primit unul dintre cele mai rafinate nume din Capitala, originea lui venind din latina, („Ferentarius“ – soldat din infanteria ușoara a legiunilor romane). Unii spun ca aici s-ar fi aflat campul de exerciții al ferentarilor, din oastea lui Mihai Viteazul.

Turcii și-au pus și ei amprenta pe București. „Ghencea“ este un nume provenit din limba turca. Pe vremea fanarioților, Ghenci-aga era șeful arnauților din garda domneasca. Aici s-a ridicat o biserica, Biserica Ghencei.

Denumirile „Floreasca“ și „Giulești“ își au originile de la numele boierilor care au stapanit locurile respective, Floreștii, și, respectiv, de la proprietatea boiereasca a Juleștilor.

Strada Lipscani, una dintre cele mai tranzitate strazi de distracție din Capitala, se numește astfel datorita negustorilor veniți in București cu lucruri aduse de la targul din Leipzig, care se numeau Lipscani.

Despre cartierul Militari se spune ca ar fi fost botezat așa pentru ca era zona de instrucție militara și unde o vreme a funcționat „Pirotehnia Armatei“.

Orașul Pantelimon, de la periferia Capitalei, își are numele după Manastirea Sfântul Pantelimon. În gracă „pan“ înseamnă „tot“, iar „éléimon“ se traduce „mila“. Astfel, Panteleimon înseamnă „cel milostiv“ sau „întreg milostivul“.

Rahova, un alt cartier care și-a „câștigat“ reputația de zonă de scandal, are un nume relativ nou și vine de la Calea Rahovei, una dintre cele cinci artere botezate în amintirea Războiului de Independență: Calea Griviței, Calea Plevnei, Calea Rahovei, Calea Victoriei și Calea Dorobanților.

„Salajanul“ este de asemenea un nume nou și are originea de la Leon Szilaghi, cunoscut și ca Leontin Salajan.

Cartierul Titan își are denumirea de la fabrica de ciment „Titan“, construită la începutul secolului 20.

Despre Vitan, D. Papazoglu spune că „În ocolul orașului, spre nord, este câmpia Vitanului, unde vitele orașenilor își aveau pașunea“.

Iluminatul electric

Iluminatul electric a aparut in Bucuresti in 1882 si a disparut in perioada comunista, unde o mare parte dintre activitati se desfasurau la lumanare. De remarcat faptul si ca urbea noastra a fost primul oras din Europa iluminat cu petrol lampant.

Prima centrala electrica a fost pusa in functiune la Bucuresti. Centrala alimenta iluminatul exterior al Teatrului National si al Gradinii Cismigiu. Centrala era amplasata pe Calea Victoriei, in centrul Bucurestiului. in acelasi an, a avut loc primul transport de electricitate intre centrala si Palatul Cotroceni. Acesta s-a realizat printr-o linie electrica aeriana lunga de 3 km cu conductori de cupru si izolatori de portelan. Toate aceste proiecte s-au realizat in chiar anul in care Thomas Alva Edison a pus in functiune, la New York, prima centrala electrica din lume.

MUNICIPIUL BUCURESTI

- OBIECTIVE TURISTICE -

ARCUL DE TRIUMF

A fost ridicat in anul 1922 din lemn si stuc, in cinstea proclamarii Unirii, dupa izbinda armatelor romane in primul razboi mondial, arc ce va fi inlocuit cu unul de piatra, opera arhitectului Petre Antonescu, intre anii 1935-1936.

Fatada sudica poseda doua medalioane in bronz, ce infatiseaza chipurile regelui Ferdinand si al reginei Maria, care le inlocuiesc pe cele originale, distruse de regimul comunist, dupa anii `80.

Kilometru 0

Monumentul Kilometrul zero localizat in centrul Bucurestiului, Romania, in fata Bisericii Sf. Gheorghe Nou, sector 3, a fost conceput de arhitectii Horia Creanga si Stefan Niculescu si materializat de sculptorul Constantin Baraschi in 1938.

Monumentul de la Kilometrul 0 este Denumit si Roza a Vanturilor, intre razele careia sunt gravate denumirile principalelor provincii istorice romanesti: Ardeal, Banat, Basarabia, Bucovina, Dobrogea, Moldova, Muntenia si Oltenia. In centrul rozei, sculptorul a plasat o sfera incinsa pe circumferinta cu un brau pe care sunt reprezentate semnele zodiacului, iar pe lateralele de piatra ale micului bazin in care sta putin scufundata roza sunt sapate denumirile unor orase ale Romaniei si distantele, pornind din Kilometrul 0 pana la ele. Printre orasele ale caror denumiri sunt gravate pe acesta se numara si Chisinau, Orhei, Tighina, care sunt in prezent in Republica Moldova, precum si Silistra si Bazargic azi Dobrici din Bulgaria, care au facut parte din Romania Mare din 1913 pana in 1940.

Memorialul Holocaustului

Memorialul Holocaustului este un monument din Bucuresti, inaugurat la data de 8 octombrie2009.

Piatra de temelie a Memorialului Holocaustului a fost pusa pe 9 octombrie 2006, de Ziua Holocaustului in Romania, in prezenta presedintelui Traian Basescu si a Ministrului Culturii, Adrian Iorgulescu.

Ziua Holocaustului Romania, stabilita la 9 octombrie, ii comemoreaza cei peste 250.000 de evrei care au murit ca urmare a deportarii lor in Transnistria, in 1941. Marcarea acestei zile a fost stabilita prin lege in 2004, odata cu infiintarea Institutului National de Studiere a Holocaustului si cu aprobarea legii care pedepseste penal antisemitismul.

Statuia Geniului “Leul”

Statuia geniului „Leul” este un monument din Bucuresti, sector 6, situat la intersectia bulevardelor Iuliu Maniu si Geniului

Monumentul Eroilor Genisti din Bucuresti a fost inaltat din initiativa generalului Constantin Stefanescu-Amza care, in calitate de comandant al Scoalelor si Centrului de Instructie al Geniului, a lansat atat operatiunile de colectare a fondurilor necesare, cat si organizarea concursului pentru stabilirea realizatorului.

Monumentul, cu denumirea completa Monumentul Eroilor din Arma Geniului, a fost realizat de sculptorul Spiridon Georgescu si turnat in bronz la Fabrica si turnatoria V.V. Rascanu din Bucuresti.

Elementul dominant al monumentului, reprezentand un leu, are o lungime de 5,40 m, o inaltime de 4,40 m si cantareste 6.000 kg. Leul este infatisat stand pe o teava de tun si pe o casca, peste care este desfasurat un drapel de lupta, toate apartinand trupelor inamice. Simbolizeaza rezistenta, darzenia si vitejia de care a dat dovada ostirea romana in Primul Razboi Mondial, in campaniile din anii 1916-1918, in special in timpul inclestarilor dramatice de la Oituz, Marasesti si Marasti.

In cele patru colturi ale ansamblului statuar sunt reprezentati 4 soldati stand de straja, echipati adecvat pentru indeplinirea misiunilor de lupta: un cercetas, un ceferist, un pontonier si un telefonist. Fiecare din aceste statui are 2,20 m inaltime si cantareste 1.200 kg.

Mausoleul din Parcul Carol

Mausoleul din Parcul Carol, denumit in timpul regimului comunist Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului si a patriei, pentru socialism, este un monument amplasat in Parcul Carol I, sectorul 4 al municipiului Bucuresti, pe Dealul Filaretului.

Actualul mausoleu din Parcul Carol, cu o inaltime de 48 metri, a fost realizat in anii 1959-1963, dupa planurile arhitectilor Horia Maicu si Nicolae Cucu, si a fost inaugurat la data de 30 decembrie 1963, pe amplasamentul, infrastructura si, in buna parte, dupa planurile Memorialului inceput in timpul celui de-Al Doilea Razboi Mondial.

Bustul lui Matei Basarab

Bustul lui Matei Basarab a fost realizat în 1943 de sculptorita Maria Grigorescu-Vasilovici. Este turnat în bronz și așezat pe un soclu de piatră de Dobrogea.

Domn al Tarii Romanesti între 1632-1654, Matei Basarab a manifestat preocupari în organizarea unei armate puternice (deoarece năzuia să înlăture dominația otomană) și în dezvoltarea culturii, sprijinind crearea școlii de la Targoviste și înființarea tipografiilor de la Campulung, Targoviste și Govora, la aceasta din urmă tipărindu-se „*Pravila de la Govora*” (1640) și „*Indreptarea Legii*” (1652)].

Bustul este înscris în Lista monumentelor istorice 2010 - Municipiul București - la nr. crt. 2329, cod LMI B-III-m-B-19957.

Opera este amplasată în sectorul 3, pe Strada Matei Basarab nr. 32-34, în curtea Colegiului Național „Matei Basarab”

TEATRUL ODEON

Teatrul Odeon, unul dintre cele mai reprezentative teatre din Bucuresti, a fost fondat in 1946, sub numele de Teatrul Muncitoresc CFR Giulesti. Sala Majestic a fost inaugurata in 1974, fiind una dintre cele mai elegante sali de teatru din Bucuresti si singura din Europa cu tavan glisant.

In anul 1990 Teatrul Giulesti isi schimba numele in Teatrul Odeon.

STRADA LIPSCANI

Strada Lipscani este locul unde pulsa (si inca mai pulseaza) inima Bucurestiului. Numele sau vine de la Lipsca (Leipzig), ceea ce aminteste de viata comerciala extrem de dinamica a Valahiei.

Inca dinainte de ``nasterea`` oficiala a Bucurestiului (20 septembrie, 1459), Lipscani era cea mai circulata zona a orasului. Odata cu instaurarea centrului politic si economic la Curtea Veche, in jurul acestora s-au strans numeroase bresle blanari, pantofari, caldarari, selari, bacani.

Se mai pot vedea inca locuinte construite in stiluri absolut diferite: Renastere, Baroc, Neoclasic sau imbinari ale tuturor acestora.

Monumentul Foisorul de Foc

Foisorul de Foc este o cladire de 42 metri inaltime din Bucuresti aflata intre Obor, Calea Mosilor si Nerva-Traian, mai precis: la intersectia strazii Traian cu bulevardul Regele Ferdinand, in imediata apropiere a bisericii Oborul-Vechi(monumentul ocupa centrul unei pietete care ii poarta numele si catre care mai converg si alte artere, respectiv strazile Vasile Stroescu, Iancu, cavalier de Flondor, Zece Mese si Popp de Basesti).

In trecut servea drept turn de observatie pentru apararea impotriva incendiilor si ca post de pompieri.

A fost construit in 1890, la doi ani dupa ce precedentul turn, Turnul Coltei, ridicat in 1715, a fost demolat. Planurile au fost realizate de George Mandrea, in acea perioada arhitectul-sef al Bucurestiului.

Foisorul de Foc mai avea si un al doilea rol, acela de turn de apa. Oricum, dupa ce s-a realizat in totalitate constructia lui, Uzina de Apa Grozavesti, principalul furnizor de apa al timpului, nu avea pompe suficient de puternice pentru a-l umple cu apa.

Foisorul de Foc a fost folosit de pompieri pana in anul 1935, cand a devenit ineficient, deoarece aparitia unor cladiri din ce in ce mai inalte, precum si introducerea telefoniei a redus nevoia unui turn de observare. In 1963, a fost transformat in “Muzeul National al Pompierilor”.

Banca Nationala a Romaniei

Banca Nationala a Romaniei (BNR) este banca centrala a Romaniei, avand personalitate juridica

***Palatul Bancii Nationale*, cladirea veche a Bancii Nationala a Romaniei, a fost realizat de Albert Galleron impreuna cu Cassien Bernard, amandoi fosti elevi ai lui Charles Garnier, realizatorul celebrei Opéra Garnier, cunoscuta si ca Opera din Paris.**

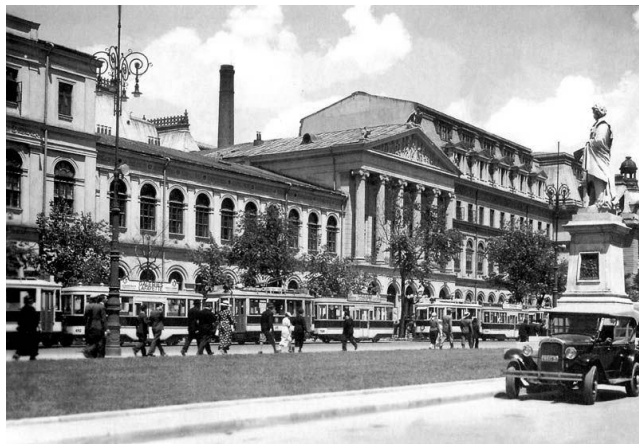
Banca Nationala a fost infiintata in anul 1880 cu un capital initial de 30 milioane lei (din care 10 milioane capital de stat, iar restul de 20 milioane fiind capital privat cu precadere al familiei Bratianu). BNR este a 13-a banca centrala infiintata in lume, fiind infiintata inaintea bancii centrale a Japoniei sau a sistemului Rezervei Federale din SUA. Prima bancnota emisa de BNR a fost cea de 1000 lei, care a circulat pana in anul 1933. Pana in 1948, institutia a fost una privata, controlata cu mana de fier de catre actionari.

Palatul Universitatii

Palatul Universitatii este o constructie aflata in Piata Universitatii din Bucuresti, in perimetrul descris de strazile Regina Elisabeta, Academiei, Edgar Quinet, Nicolae Balcescu, inalta de 6 etaje, construita in stil neoclasic pe fostul amplasament al Manastirii Sfantul Sava. Construirea viitorului sediu al celei mai mari universitati din Romania, Universitatea Bucuresti, a inceput in data de 10 octombrie 1857, dupa planurile arhitectului Alexandru Orascu, pe locul fostului colegiu Sfantu Sava, si a fost finalizata la 14 decembrie 1869. Corpurile laterale ale palatului au fost ridicate mai tarziu, intre anii 1912-1926, dupa planurile arhitectului Nicolae Ghica-Budesti.

Inaugurat in 14 decembrie 1869, palatul a fost la inceput sediul facultatilor Universitatii Bucuresti, dar si sediul altor institutii de invatamant: Senatul Universitatii, Academia Romana, Biblioetca Centrala, Scoala de Arte frumoase, Pinacoteca, Muzeul de Antichitati si de istorie Naturala. In timp, odata cu cresterea numarului de studenti, spatiul a devenit insuficient pentru a putea adaposti toate institutiile, motiv pentru care palatul revine la menirea initiala, sediul facultatilor universitatii. In 1960 in interiorul cladirii isi aveau sediul 8 facultati si peste 80 de laboratoare.

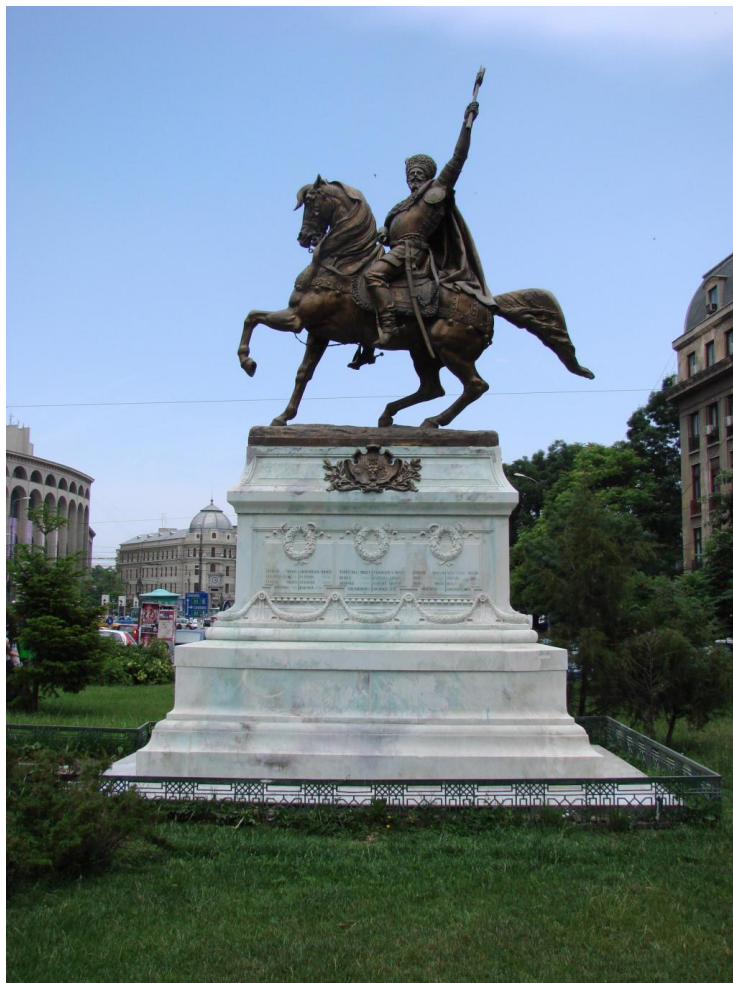

STATUIA ECVESTRA A LUI MIHAI VITEAZU

Situata pe Bulevardul Mihail Kogalniceanu, vizavi de cladirea Universitatii, Statuia este primul monument de aceasta factura dezvelit in capitala, in anul 1876.

Realizata in bronz de sculptorul francez Albert Ernest Carriere de Belleuse, statuia ecvestra, inalta de 2,5 m, il infatiseaza pe voievodul Mihai Viteazu cu picioarele sprijinite in pinteni, tinand in mana dreapta haturile calului, iar in mana stanga sabia de lupta, inaltata usor catre spate, sugerand chemarea la atac a ostilor sale.

Pe cap poarta celebra sa caciula cu surguci, iar la soldul stang se afla teaca sabiei. Calul se afla intr-o pozitie de miscare, cu capul incordat in frau, piciorul stang din fata ridicat si coada "fluturand".

MONUMENTUL AVIATORILOR

Statuia Aviatorilor a fost inaugurata in 1935 in prezenta lui Carol al II-lea. Numele corect al statuii este Monumentul Eroilor Aerului. Se afla pe fosta Sosea Jianu, acum Bulevardul Aviatorilor.

Proiectul statuii a fost facut de sculptorul Lydia Kotzebue in 1927, iar macheta a fost finalizata de sculptorul Fekete Jozsef. Constructia a durat cinci ani, fiind inceputa in 1930.

PALATUL PARLAMENTULUI

Situata in partea centrala a Bucurestiului (in sectorul 5), Casa Poporului (Palatul Parlamentului) este pe locul care astazi se cheama Dealul Arsenalului,

Construirea Palatului Parlamentului a inceput in anul 1983, ceremonia asezarii pietrei fundamentale avand loc la 25 iunie 1984.

Cladirea are o suprafata desfasurata de 330.000 m patrati, inscriindu-se in "Cartea Recordurilor" la capitolul "Cladiri Administrative", pe locul 2 in lume dupa cladirea Pentagonului, iar din punct de vedere al volumului, cu cei 2.550.000 m³ ai sai, pe locul 3 in lume, dupa cladirea de asamblare a rachetelor spatiale de la Cape Canaveral din Florida si dupa piramida lui Quetzalcoatl din Mexic.

CASA PRESEI LIBERE

Sau Casa Scanteii (asa cum era cunoscuta in perioada comunista), a fost construita pe locul in care se afla vechiul hipodrom Baneasa.

Ridicarea cladirii a durat intre 1952 si 1957. Initial, cladirea s-a numit Combinatul Poligrafic Casa Scanteii "I.V.Stalin" , pentru ca ulterior sa fie numita "Casa Scanteii".

"Scanteia " era numele ziarul Partidului Comunist Roman. Dupa evenimentele din 1989, aceasta a fost cladirea care a adapostit redactiile primelor ziare libere din Romania.

Proiectul cladirii a fost realizat de arhitectul Horia Maicu, care s-a inspirat din cel al Universitatii Lomonosov din Moscova.

MUZEUL TARANULUI ROMAN

Peste 90 000 de obiecte din ceramica, tesaturi, costume populare si icoane pot fi admirate aici. Acestea sunt asezate in functie de principalele zone din tara noastra si specificul lor. Este primul muzeu din Europa care a primit in anul 1996 distinctia Muzeul European al Anului. Tot aici, exista si un magazin de unde poti achizitiona suveniruri in specificul muzeului.

PARCUL TINERETULUI

Parcul Tineretului are o suprafata de peste 80 ha si este situat la o distanta mica de centrul orasului, in zona denumita “Valea Plangerii”.

Inca din anul 1935 exista o schita de sistematizare a acestei zone verzi, dar amenajarea efectiva a parcului a inceput in 1965 si lucrarile au durat pana in 1974.

Diferentele mari de nivel (pana la 16 m) au necesitat o modelare a terenului pentru a se putea pune in valoare oglinda lacului.

Arhitectul Valentin Donose, proiectantul parcului a avut in vedere realizarea unei zone vaste de verdeata pentru odihna si recrearea populatiei din ansamblurile de locuinte din partea sudica a orasului.

PARCUL CISMIGIU

Parcul Cismigiu este amplasat in centrul capitalei, este cel mai vechi si mai frumos parc din Bucuresti, se intinde pe aproximativ 17 hectare, avand intrari pe trei mari artere de circulatie: Bulevardul Regina Elisabeta, Bulevardul Schitu Magureanu, Strada Stirbei Voda.

Planurile parcului au fost realizate de arhitectul vienez H. W. Meyer; gradina Cismigiu de astazi a fost inaugurata pe 22 martie 1860.

PALATUL TELEFOANELOR

Palatul Telefoanelor a impresionat inca de la ridicarea sa, intre 1929 si 1934, din cauza inaltimei neobisnuite pentru un oras ca Bucurestiul. Inalta de 52,5 m, cladirea a fost construita intr-un stil specific zgarie norilor americani, chiar de catre o societate americana, avand influente Art Deco. De asemenea, Palatul Telefoanelor a fost prima cladire inalta cu schelet metalic din Romania.

A ramas cea mai inalta cladire din Bucuresti pana in anii `70.

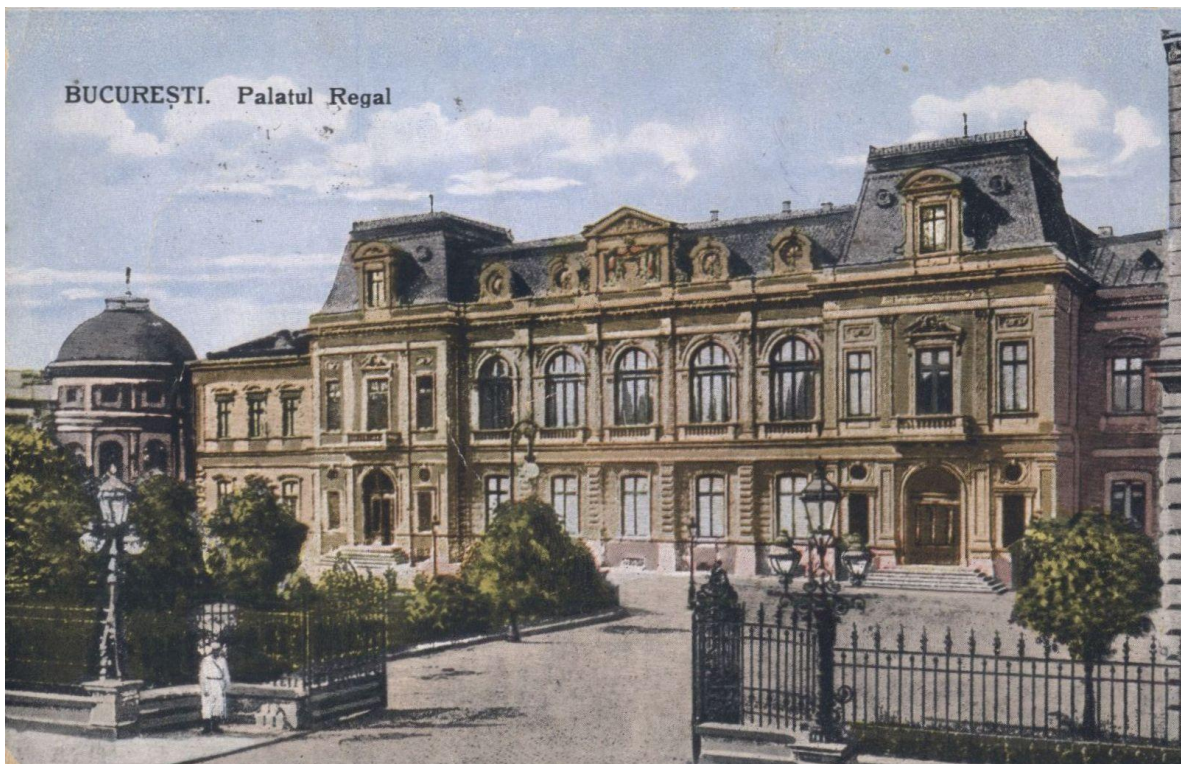

PALATUL REGAL

MUZEUL NATIONAL DE ARTA

Edificiul a fost ridicat între 1927 și 1937 după planurile arhitectului D. Niculescu.

În 1948, după abolirea monarhiei, Palatul Regal a devenit sediul Muzeului Național de artă. Înaugurată în 1950, Galeria Națională adăpostește lucrările unor pictori celebri precum Theodor Aman, Nicolae Grigorescu, Ștefan Luchian, Nicolae Tonitza, Theodor Pallady și a unor sculptori ca Dimitrie Paciurea, Constantin Medrea, Ion Jalea și faimosul Constantin Brâncuși.

PALATUL CASEI DE ECONOMII SI CONSEMNATIUNI

Palatul Casei de Economii si Consemnatiuni, cunoscut si sub denumirea prescurtata de Palatul CEC, are o poveste tumultoasa, deoarece a fost construit, daramat si inapoi reconstruit.

Pe locul in care se afla azi CEC-ul se gasea, la 1875, biserica Sf. Ioan cel Mare. Aceasta a fost demolata pentru a face loc primei constructii a CEC. Fiind prea mica pentru dezvoltarea rapida a institutiei, cladirea este demolata. Pe acelasi loc, in 1897, s-a inceput constructia actualului sediu, dupa planurile arhitectului francez Paul Gottereau. Executia s-a incredintat arhitectului Ion Socolescu.

Constructia a fost terminata in anul 1900 si de atunci CEC-ul a functionat in aceasta cladire fara a se aduce modificari cladirii.

CEC-ul ca institutie a fost infiintat in anul 1864 printr-o lege initiata de catre Alexandru Ioan Cuza.

MANASTIREA ANTIM

Ctitorul acestui asezamant este Sfantul Ierarh Antim Ivireanu, care a construit manastirea intre anii 1713-1715, pe amplasamentul unei modeste biserici din lemn.

Sfantul Sinod al Bisericii Ortodoxe Romane a hotarat, la 20 iunie 1992, canonizarea ctitorului acestei manastiri - Antim Ivireanul, Mitropolit al Tarii Romanesti (1708-1716), personalitate de inalta moralitate si cultura, fiind inscris in calendar in ziua de 27 septembrie.

ATENEUL ROMAN

Infiintat cu scopul de a ``inzestra poporul cu cunostinte folositoare``, cladirea Ateneului Roman a fost cu greu finalizata. Lipsa banilor necesari, a facut ca autoritatile vremii sa apeleze la o colecta publica avand ca motto ``dati un leu pentru Ateneu``.

In 1886 a inceput constructia dupa planurile arhitectului francez Albert Galleron si a fost inaugurata la 14 februarie 1888.

GRADINA ZOOLOGICA

Gradina Zoologica Bucuresti a luat fiinta in anul 1955 sub forma unui serviciu al Sectunii Gospodariei Comunale din cadrul Sfatului Popular al Capitalei.

Atunci, mici specii de animale erau raspandite in parcurile Cismigiu, Carol I, Herastrau si in Padurea Baneasa.

Intre anii 1955-1959 are loc o concentrare progresiva a animalelor in cadrul Coltului Zoologic Baneasa, unde la 1 Mai 1959 s-a deschis primul sezon de vizitare.

GRADINA BOTANICA

Gradina Botanica ``Dimitrie Brandza`` a fost infiintata in 1860, in timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza. In prezent, posedea o suprafata de cca. 17,5 hectare, structurate in sectoare deschise si ``populate`` de diverse plante prene sau anuale.

Gradina Botanica este "la a treia amplasare" si-a gasit locul pe care a fost asezata de doi mari pasionati si iubitori ai frumosului si utilului Prof. Dr. Dimitrie Brandza si arhitectul peisagist Fuchs, originar din Bruxelles.

Amenajarea Gradinii Botanice se incheie in 1891, cand se inaugureaza serele (azi vechi) si cladirea Institutului Botanic (bombardata in 1944), important centru de cercetare si invatamant al Universitatii.

OPERA ROMANA

Denumirea de ``Opera Romana`` a fost folosita cu mult timp inaintea existentei unei cladiri destinate exclusiv artei lirice. Dirijorul, compozitorul si profesorul George Stephanescu si-a pus intreaga energie in slujba fondarii Companiei Opera Romana.

Cladirea actuala a fost construita in 1953, in preajma Festivalului Mondial al Tineretului si al Studentilor, care urma sa fie gazduit de Bucuresti. Spectacolul inaugural a avut loc pe 9 ianuarie 1954, cu premiera operei Dama de pica de Ceaikovski, iar primul balet a fost Coppelia, la 10 ianuarie 1954.

TEATRUL NATIONAL I.L. CARAGIALE

Teatrul National din Bucuresti a fost inaugurat in 1852. Aparitia Teatrului National din Bucuresti s-a datorat schimbarilor de ordin social si politic impuse de Revolutia de la 1848.

In 1867 la Teatrul National a fost reprezentata prima opera de seama din dramaturgia romaneasca, "Razvan si Vidra" de B. P. Hasdeu.

In 1879, cu "O noapte furtunoasa" incepea seria premierelor cu piesele lui I.L.Caragiale. Tot in 1879 incep sa fie reprezentate piesele lui Vasile Alecsandri. In 1902 are loc premiera "Vlaicu Voda" de Alexandru Davila, iar in 1909-1910 se reprezinta pentru prima oara trilogia lui Barbu Stefanescu Delavrancea.

CARUL CU BERE

Cunoscuta de bucuresteni ca fiind o legenda vie, dar si una dintre cele mai vechi berarii ale Bucurestiului, Caru` cu bere a fost deschis pentru prima data in 1879 in vechiul han Zlatari. Dupa 20 de ani, s-a mutat in Strada Stavropoleos, unde il putem intalni si astazi. Un rol important in istoria Carului cu Bere l-a avut Nicolae Mircea alaturi de familia lui, originara din Medias. Acesta a reusit de-a lungul anilor sa faca din Caru` cu Bere unul dintre cele mai iubite locuri de distractie ale Bucurestiului.

HANUL LUI MANUC

Construit de un armean bogat in anul 1808, impresionanta locatie din lemn si destinatia calatorilor negustori functioneaza si astazi in regim hotelier, cu camere care pastreaza atmosfera vremurilor de demult. Curtea este fastuoasa si perfecta pentru o iesire in oras cu prietenii. Exista, de asemenea, si o crama.

PARCUL HERASTRAU

Cel mai mare loc de recreere al Bucurestiului, Parcul Herastrau, este amplasat in partea de nord a orasului pe o suprafata de cca. 110 ha.

Inainte de 1930 reprezenta o zona mlastinoasa, iar intre anii 1930-1935 zona este asanata, ocazie cu care s-a pus problema menajarii intregii suprafete ramase libere.

GARA DE NORD

Cea mai mare stație de cale ferată din România, Gara de Nord a fost inaugurată în septembrie 1872, sub denumirea de "Gara Targovistii".

Gara a fost construită de Concesiunea Strousberg începând cu 1868, după planul propus și aprobat de Consiliul Tehnic al Ministerului Lucrarilor Publice, condus de Dumitru Ghica. Inițial, Gara a fost gândită ca stație de tranzit cu șase linii, atât pentru trenuri de călători, cât și cu trenuri de marfuri.

Odată cu modernizarea capitalei, denumirea de Gara Targovistei a fost schimbată în anul 1888 în Statia Bucuresti Nord.

CASA CAPSA

Casa poarta numele cofetariului si totodata proprietarul imobilului (1900) Grigore Capsa. Inainte de inceputul secolului XX, Capsa avea numele de ``Casa Slatineanu`` - construita in 1867 si vestita in vremea respectiva pentru balurile mascate ce aveau loc.

Odata cu preluarea sa de catre Grigore Capsa, este transformata in hotel, cofetarie si restaurant, lucru care se pastreaza si in ziua de astazi

FORTUL 13 JILAVA

Constructia Fortului 13 Jilava a inceput in 1884, dupa planurile arhitectului militar Henri Alexis Brialmont si urma sa fie o aditie la sistemul roman de penitenciare. La vremea respectiva, existau 18 asemenea constructii, iar intretinerea lor depasea de trei ori bugetul alocat intregului corp militar. Stilul arhitectural renascentist a atras aprecierea criticilor de arta din toata lumea, inscriind astfel cladirea pe lista celor mai interesante destinatii din Romania. Chiar daca acest fort se afla in afara Bucurestiului, in comuna Jilava, el merita vizitat. Daca nu pentru structura arhitecturala, macar pentru lectia de istorie pe care o ofera. Inca de pe vremea regelui Carol I, acest loc a fost destinat detinutilor, insa doar pentru scop tranzitoriu, din cauza conditiilor de nesuportat. Cu toate acestea, regimul comunist a transformat fortul in penitenciar cu regim normal si a deplasat aici foarte multi detinuti politici. Mesaje precum "Daca vrei sa traiesti, baga paie sub haine" se pot citi si acum pe pereti. Printre detinutii care au executat aici pedepse se numara maresalul Ion Antonescu, Chivu Stoica, Gheorghe Gheorghiu-Dej si multi alti oponenti ai sistemului ce a guvernat Romania in perioada 1948- 1964. Fortul Jilava se afla in apropierea drumului Giurgiu - Bucuresti, la 10 km sud de capitala si 3 km nord-est de comuna Jilava.

CASA MELIK

Casa Melik sau Muzeul Theodor Pallady se afla pe Strada Spatarului, nr. 22 si este cea mai veche locuinta din capitala. A fost construita in 1750 de armeanul Hagi Kevork Nazaretoglu si in prezent gazduieste tablouri pictate de Theodor Pallady, peste 800 de desene datand din perioada in care pictorul roman si-a facut ucenicia la Paris. Alaturi de acestea, mai pot fi admirate cele 1270 de piese de colectie apartinand familiei Serafina si Gheorghe Raut, printre care se numara lucrarile unor artisti precum Lubin Baujin, Edmond Aman Jean, Carolus Duran, Camille Corot, sau olandezi, precum Jan van de Capelle.

STATIA DE METROU POLITEHNICA

Va propunem o calatorie in Cretacicul superior. Tot ce trebuie sa faceti este sa coborati la statia de metrou Politehnica si sa puneti blitzurile in functiune. Aceasta statie a fost data in folosinta in 1983 si este pavata cu placi mari de marmura si granit ce contin fosile de acum 180 de milioane de ani. Mai precis, oamenii care coboara la Politehnica au sansa sa calce pe ramasitele unor vietuitoare care traiau pe Pamant atunci cand tot ce vedeai in zare era apa. Desi poate parea ca totul a fost planuit dinainte de catre constructori, adevarul este ca ei s-au grabit sa termine totul la timp si au extras materialul din Muntii Apuseni interesandu-se doar de...culoare! Descoperiri ulterioare au aratat faptul ca bucurestenii calca, din 1983 si pana azi, pe un ocean pietrificat

CASTELUL TEPES

Daca treceti vreodata prin parcul Carol si aveti destul timp la dispozitie pentru a descoperi un obiectiv turistic mai putin obisnuit, cu aspect medieval si neaparat construit din caramida rosie, nu trebuie sa mergeti foarte departe: in mijlocul parcului se afla Turnul de Apa construit de arhitectii Stefan Burcus si V. Stephanescu in 1906, cu ocazia implinirii a 40 de ani de la urcarea pe tron a lui Carol I, prilej cu care autoritatile romane au dispus organizarea celebrei Expozitii Generale Romane.

Castelul despre care va vorbim s-a vrut a fi util, in el urmand sa fie adapostit un rezervor de apa, insa nu si-a indeplinit niciodata menirea si a ramas in istorie mai mult datorita faptului ca preia din arhitectura palatului lui Tepes de la Poienari, judetul Arges.

LACUL MORII

Lacul Morii este un lac de acumulare de pe raul Dambovita, format de acest rau in spatele barajului Ciurel din municipiul Bucuresti, baraj executat in principal pentru protectia municipiului impotriva inundatiilor.

Lucrarile la lac au inceput in iulie 1985 iar 21 august 1986, a fost inchis stavilarul Ciurel si apele Dambovitei au inceput sa se adune in spatele zagazurilor din pamant si beton.

Este cel mai mare lac din Bucuresti, cu o suprafata de 246 ha. Lacul se afla la circa 6 km de centrul orasului si este situat intre: cartierul Crangasi la est si sud-est, cartierul Giulesti la nord si nord-est si satul Rosu (comuna Chiajna) la sud-vest. In subsidiar lacul permite realizarea unei zone de agrement in cartierul Crangasi si permite asigurarea unui debit de scurgere salubra pe Dambovita in capitala.

Lacul a fost realizat printr-un baraj de 15 m inaltime, cu un corp central de beton, prelungit cu diguri de pamant longitudinale cu o lungime totala de 7 km. Volumul lacului este de 14,7 milioane m³, avand o transa de atenuare a viiturilor de 1,6 milioane m³, peste nivelul normal de retentie. (Dupa alte surse, Lacul Morii are H= 19,00 m si V=18,70 mil. mc) Volumul efectiv pentru atenuarea viiturilor poate fi marit prin realizarea de pregoliri, in perioadele in care se prognozeaza aparitia unor viituri.

Realizarea lacului peste zona mlastinoasa din Giulesti, in apropierea unei zone urbane a necesitat dezafectarea unor folosinte existente, printre care demolarea unei biserici la care se ajungea peste un pod peste mlastina si dezafectarea unui cimitir

Lacul este folosit ca o zona de recreere si exista concursuri de scutere, barci cu panze si spectacole, inclusiv spectacole de tip Air-Show. Festivalul de Muzica "Coke Live" si alte concerte au fost organizate in zona Lacului Morii. Windsurf este foarte popular pe Lacul Morii, exista cursuri de windsurf pe lac, Ski pe apa, skijet si alte sporturi de apa sunt, de asemenea, populare.

Lacul Morii este mentionat in poezia *Pe Lacul Morii* de Ana Blandiana

SALA PALATULUI

Gazda recunoscuta pentru concerte, festivaluri, spectacole de teatru si film, expozitii nationale, congrese sau lansari spectaculoase, Inaugurata in anul 1960, o cladire impunatoare, Sala Palatului este un liant intre arta si spectator, intre producator si consumator.

Pozitionata in centrul Bucurestiului, Piata Revolutiei, cladirea Salii Palatului a fost parca predestinata sa devina un centru al culturii si al diferitelor manifestari publice. Cu trecerea anilor, s-a afirmat tot mai mult ca spatiul ideal de organizarea a evenimentelor importante din viata sociala, fie ele expozitii si spectacole artistice, fie expozitii de promovare si expunere de servicii din partea diferitilor producatori locali, nationali si internationali.

In momentul de fata, in cadrul Salii Palatului se organizeaza in medie 180 de spectacole anual, la care iau parte peste 700.000 de spectatori.

La acestea se adauga cele peste 60 de expozitii cu 300.000 de participanti.

SALA POLIVALENTA

Inaugurat la 10 august 1974, Palatul Sporturilor si Culturii, actualmente Complexul Sportiv National “Sala Polivalenta”, reprezinta prin pozitia, dotarea si prin cele 5300 de locuri cea mai importanta baza sportiva acoperita a Capitalei.

Complexul ofera spatii generoase pentru activitati din cele mai variate: evenimente sportive de cel mai inalt nivel, expozitii artistice si comerciale, targuri, concerte, conferinte.

Dispune de asemenea de un teren de fotbal sintetic, accesibil si iarna in cele mai bune conditii, si de un patinoar.

In cadrul manifestarilor sportive, competitorilor li se pun la dispozitie 7 vestiare, o sauna, 8 grupuri sanitare si o sala de testare anti-doping.

De asemenea, Complexul dispune de o tabela electronica de scor si de un sistem public address.

Spatiile destinate targurilor si expozitiilor acopera o suprafata de 2300 mp (foaiere) putand fi suplimentate cu inca 1300 mp (sala mare).

PALATUL NATIONAL AL COPIILOR

Palatul National al Copiilor este situat in Sectorul 4, pe bulevardul Tineretului 8-10. Inaugurat in anul 1985, are o suprafata totala de 17.700 mp. Datorita calitatilor arhitecturale deosebite, proiectului si colectivului de arhitecti li s-a conferit Premiul Uniunii Arhitectilor in anul 1985.

Principalele elemente functionale ale acestei investitii sunt:

- Sectorul de spectacole cu o sala de 800 de locuri, scena si anexe (turn si buzunare scena) fosa pentru orchestra, depozite pentru costume si recuzita, hol, foaier, garderoba, cabine pentru actori, cabine pentru proiectie;
- Sectorul pentru cercurile tehnico-aplicative si cultural artistice amenajat pentru cercurile de informatica, modelism, limbi straine, orchestra, ansamblu coral, fanfara. Coregrafie, arte plastice, teatru, acvaristica, etc.;
- Sectorul destinat cercurilor de gimnastica, dans sportiv, dans modern, judo;
- Sectorul pentru activitati metodice, avand la dispozitie pe langa spatiile specifice si sala de spectacole de 200 locuri pentru teatru, conferinte, seminarii, proiectii, simpozioane;
- Observatorul astronomic al copiilor

AEROPORTUL INTERNATIONAL BUCURESTI BANEASA - AUREL VLAICU -

Inaugurat in anul 1920, este situat la 7 km nord de oras, pe DN1, la 90 m altitudine, pe o suprafata de 128 ha. Dispune de o pista de 3200 m lungime si 60 m latime. Pana la infiintarea Aeroportului International Otopeni in 1970, acesta era principalul aeroport din capitala Romaniei. Poarta numele pionierului aviatic roman Aurel Vlaicu.

In 1909, Louis Blériot efectueaza primele zboruri pe terenul hipodromului particular de la Baneasa (azi cartierul Baneasa din Capitala) - o portiune din vechea mosie a contesei de Montesquiou.

La 1 august 1912, Liga Aeriana Romana, condusa de principele George Valentin Bibescu infiinteaza la Baneasa o scoala de pilotaj pentru piloti militari. Mai tarziu, aerodromul devine aeroport; se adauga o scoala de pilotaj pentru piloti civili si Aeroclubul Regal Roman.

In 1920 se infiinteaza Compania de Navigatie Aeriana Franco-Romana, prima companie de transport aerian din lume, pentru pasageri, marfuri si posta. In 1923 iau nastere, pe Aeroportul Baneasa, atelierele Companiei de Navigatie Aeriana Franco-Romana, precursorile Intreprinderii de Reparatii Motoare de Avion (IRMA) din anii '60-'70 si ale actualei Societati Comerciale ROMAERO.

In anii 1947-1952 se construieste noua cladire a aerogarii Baneasa, care are forma de elice cu trei pale.

Personalitati care au sosit pe Aeroportul Baneasa

Papa Ioan Paul al II-lea, in anul 1999, Printul Albert al II-lea de Monaco in 2007, care a aterizat la bordul aeronavei personale, Bill Gates, tot in 2007 la lansarea oficiala a Vista in Romania, respectiv Madonna in 2009 cu ocazia concertului sustinut in Bucuresti

CASA VERNESCU

Casa Lens - Vernescu este o clădire din București, situată pe Calea Victoriei, ridicată în jurul anului 1820, în stilul eclectic pe care arhitecții francezi au reușit să-l impună într-o serie de țări europene la acea vreme.

Potrivit marturiilor epocii, această construcție a fost una dintre cele mai arătoase din București primului sfert al secolului al XIX-lea. La început, clădirea i-a aparținut boierului Filip Lens, vornic, mare vistiernic și logofăt al dreptății, pentru că după moartea lui să se instaleze aici o unitate militară, apoi *Ministerul de război*. În anul 1886 edificiul a devenit proprietatea unui politician al vremii, Guna Vernescu, la solicitarea căruia arhitectul Ion Mincu a efectuat o restaurare (1887 -1889) iar pictorul George Demetrescu Mirea i-a împodobit interioarele.

Edificiul are două nivele - parter și etaj - iar centrul său este ocupat de un vast hol de formă eliptică.

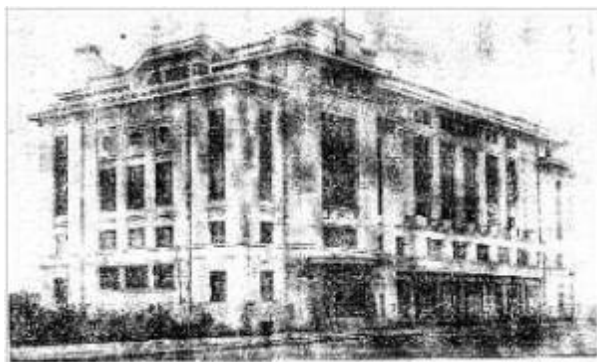

CASA DE CULTURA A STUDENTILOR DIN BUCURESTI

Construita din inițiativa domnului Stelian Popescu – președintele societății anonime „Universul” de antrepriza ing. Emil Prager sub controlul prof. arh. Petre Antonescu, clădirea a fost inaugurata pe 18 noiembrie 1937.

Generațiilor trecutelor decenii le este cunoscuta sub denumirea de Casa de Cultura a Studenților “Grigore Preoteasa” nume ce l-a purtat oficial din 1957 pana in 1982.

Din anul 1937 și pana in prezent, trecand prin decenii de prefaceri și convulsii politico-sociale, Casa de Cultura a Studenților din București și-a pastrat menirea: aceea de a fi catalizator pentru descoperirea, incurajarea și afirmarea abilităților cultural-artistice ale studenților. A fost și a ramas o „CASA” in care, pentru a-ți realiza un hobby, condițiile de participare sunt: dorința, talentul, bunul simț.

BISERICA KRETZULESCU

Biserica Cretulescu, cunoscuta și sub grația Biserica Kretzulescu este un lăcaș de cult ortodox din București. Biserica Cretulescu, considerată unul din cele mai valoroase monumente de arhitectură ale orașului de la sfârșitul perioadei brancovenesti, a fost ridicată în anii 1720 -1722 prin grija marelui logofat Iordache Cretulescu și a soției sale Safta, una din fiicele domnitorului Constantin Brancoveanu.

Marele logofat a construit în vecinătatea bisericii și un han, nu numai pentru ca așa se obișnuia în aceea vreme, dar și pentru faptul că aici se afla, pe atunci, bariera de nord a orașului, pe "ulita cea mare" sau "Podul Mogosoaii", în locul numit pe atunci "Putul cu zale". Construcția are un plan trilobat, purtând deasupra naosului o turlă sveltă, iar deasupra pronaosului, clopotnița. Ambele sunt înzestrate cu ferestre înguste și lungi accentuând tendința de verticalitate a monumentului, ceea ce se realizează prin plastica decorativă a fatadelor. Acestea sunt împartite în două registre, cel inferior fiind ornate cu panouri dreptunghiulare, iar cel superior cu arcaturi duble, prelungi.

Intrarea în biserică se face printr-un prîtvor deschis, sprijinit pe coloane înalte de piatră între care se deschid arcade simple în plin centru.

Exteriorul bisericii a fost tencuit la origine dar cu ocazia restaurării efectuate, în anii 1935-1936, sub îngrijirea arhitectului Ștefan Bals, el a rămas în cărămidă aparentă. Pictura din pridvor este cea originală, dar cea din interior aparține lui Gheorghe Tătăreanu, fiind realizată între anii 1859 - 1860.

Biserica a fost reparată și între anii 1942-1943, din cauza cutremurului din 1940. În perioada comunistă se preconiza dărămarea bisericii Kretzulescu. A fost salvată datorită arhitecților, dintre care o amintim pe doamna Henriette Delavrancea. A fost realizată o nouă restaurare atât la exterior cât și la interior, atât după cutremurul din 1977 cât și după revoluția din 1989. Toate aceste lucrări au fost realizate cu sprijinul preotului Paroh Vasile Raduca. Restaurarea a început în 1996 și a durat până în anul 2003, atunci când pictura veche a fost parțial spalată.

COLEGIUL NATIONAL „SFANTUL SAVA”

Colegiul National „Sfantul Sava” (C.N.S.S.) este una dintre cele mai vechi si prestigioase institutii de invatamant din Bucuresti, Romania.

Este descendentul direct al Colegiului Sfantul Sava, divizat in 1864 de catre domnitorul Alexandru Ioan Cuza in Universitatea din Bucuresti si prezentul colegiu. Din 1948 pana in 1990 colegiul a purtat numele de „Liceul Nicolae Balcescu”, dupa numele revolutionarului pasoptist, elev al acestui liceu, iar dupa 1990 s-a revenit la numele initial, Colegiul National „Sfantul Sava”

A fost fondat in 1694, la indemnul stolnicului Constantin Cantacuzino, de catre domnitorul Constantin Brancoveanu sub numele de *Academia Domneasca de la Sfantul Sava* si era dispus initial in cladirile Manastirii Sfantul Sava, astazi Universitatea din Bucuresti.

Curand va deveni una dintre cele mai importante academii din Balcani, alaturi de Academia din Phanar si Scoala Superioara a Patriarhiei Constantinopolului, ambele in Istanbul.

Limba folosita in cadrul procesului de educatie era cea greaca, pana in 1818, cand la initiativa lui Gheorghe Lazar, invatamantul a inceput sa se faca in limba romana la toate nivelele.

Colegiul cuprindea prin 1831 treptele de "umanioare" (gimnaziu) (patru ani), de "invataturi complementare" (trei ani) si de "cursuri speciale" (invatamant superior, trei ani). In cadrul colegiului s-a infiintat prima biblioteca nationala a romanilor, in anul 1836.

Academia s-a divizat in anul 1864 la initiativa domnitorului Alexandru Ioan Cuza, ramura academica fiind convertita in Universitatea din Bucuresti, iar cea de educatie secundara fiind organizata in ceea ce va fi numit mai tarziu Colegiu National „Sfantul Sava” (institutia va purta mai multe nume, de-a lungul deceniilor

COLEGIUL NATIONAL „MATEI BASARAB”

Prestigioasa institutie de educatie si cultura romaneasca, Colegiul National "Matei Basarab" isi are inceputurile in a doua jumatate a secolului al XIX-lea.

In 25 noiembrie 1859 Alexandru I. Cuza emite decretul domnesc numarul 158, de Infiintare a Gimnaziului "Matei Basarab", ce poarta numele domnitorului ocrotitor al culturii si iubitor al artelor, creator al fundamentului culturii limbii nationale".

Deschiderea oficiala a cursurilor Gimnaziului "Matei Basarab" a avut loc la 3 noiembrie 1860, in casele lui Ioan Urlateanu din Calea Craiovei (Rahova), urmand ca In anul 1865, in baza Legii instructiunii publice votate in anul 1864, sa devina al doilea liceu din capitala tarii, dupa Colegiul "Sfantul Sava".

Pana in 1884 cursurile Liceului "Matei Basarab" s-au desfasurat in multe cladiri apartinand proprietarilor Ioane Urlateanu si Tomita Atanasovici, precum si in incaperile din curtea bisericii Sf. Apostoli.

La indemnul lui Spiru Haret, Ministerul Instructiunii Publice a cumparat de la mostenitorii lui August Treboniu Laurian locul si cladirea destinata a adaposti Liceul si internatul "Matei Basarab", in mahalaua Lucaci – Mircea Voda.

Din septembrie 1885 Liceul "Matei Basarab" s-a mutat in cladirea formata initial din 4 sali la parter si 4 sali la etaj – ce constituie azi partea centrala a constructiei, extinsa mai apoi prin construirea a doua aripi: una spre strada Labirint, alta spre strada Matei Basarab. Dotat cu mijloace didactice necesare desfasurarii unui invatamant modern, Liceul "Matei Basarab" s-a afirmat prin rezultatele obtinute in domeniul instructiei si educatiei.

Cresterea populatiei scolare a permis, prin desprinderea de liceu, Infiintarea a inca doua gimnazii de sine statatoare: "Cantemir-Voda" – 1878; "Gheorghe Sincai" – 1892. In 1888 cu ocazia sarbatoririi patronului Liceului s-a dezvelit bustul voievodului Matei Basarab care se afla si astazi in fata Liceului.

In perioada interbelica s-au desfasurat ample lucrari de transformare si modernizare: etajul II, o noua aripa – secretariat, cabinete directori, sala de festivitati si sala de sport. Sala de festivitati a fost construita In perioada interbelica (1923 – 1928). Acest spatiu a fost locul de manifestare artistica si culturala a elevilor liceului dar si locul de desfasurare a unor spectacole sustinute de Teatrul National dupa cel de al doilea razboi mondial

Impunator, spatios, cu o linie arhitectonica deosebita, Liceul "Matei Basarab" dispunea de o dotare de exceptie: o biblioteca cu un fond de carte valoros, o colectie numismatica – initiata de prof. academician Constantin Moisil, de etnografie, arheologie, de valori

bibliofile de carte rara, vechi manuale scolare, tablouri, obiecte de arta populara. De-a-lungul existentei sale, liceul "Matei Basarab" s-a afirmat prin rezultatele obtinute in domeniul instructiei si educatiei, In cartea sa de aur Inscriindu-se nume de pasionati dascali, ilustri oameni de cultura.

Dascali:

- **Emanoil Bacaloglu, C. I. Sontu, C. F. Robescu, Dimitrie Golescu (fizica – chimie);**
- **Constantin Moisil, Aaron Florian, Enache Ionescu (istorie);**
- **Theodor Sperantia, Ioan Slavici, D. D. Patrascanu, George Calinescu, D. Panaitescu Perpessicius, Mitrita Constantinescu, Eugen Lovinescu (limba romana);**
- **Sava C. Atanasiu, Marcel Brandza, Gheorghe Munteanu Murgogi, Ion Popescu Voinesti (biologie);**
- **Georgiu Popp, Ion Tutuc, Ion Banciu, Ion Stamatescu, Christian Serbanescu, Emil Nicolescu – Nic (matematica);**
- **Ion Fonescu (desen, arhitect);**
- **Ionescu – Gion, N. Condeescu (limba franceza);**
- **Theodor Georgescu, Dan Popescu (sport).**

S-au format in bancile batranului liceu: St. O. Iosif, Radu D. Rosetti, Ion Mincu (arh.), Constantin Levaditi (directorul Institutului Pasteur – Paris), Duiliu Zamfirescu, George Topirceanu, D. Paciurea, Miron Nicolescu, Alexandru Graur, Aurel Baranga, George Vraca, Paul Georgescu, Ilarie Voronca, Lucretiu Patrascanu, Dan Smantinescu, Nicolae Cajal, Costin Murgescu

SCOALA SUPERIOARA COMERCIALA „NICOLAE KRETZULESCU”

Școala Comercială “Nicolae Kretzulescu” a fost înființată în toamna anului 1864, prin staruința doctorului Nicolae Kretzulescu, ministrul Instrucțiunii Publice. Până la înființarea Academiei de Studii Economice în aprilie 1913, Școala Comercială a fost cea mai înaltă treaptă a învățământului economic românesc.

În primii 25 de ani ai existenței sale (1864–1890), Școala Comercială din București nu a avut un local propriu, fiind nevoită să funcționeze în diverse case închiriate, care nu se ridicau la exigențele cerute de activitățile didactice și de normele sanitare.

Momentul potrivit ca școala să-și aibă propriul edificiu, a apărut în anul 1888, când la conducerea Primăriei bucureștene a fost ales Em. Protopopescu-Pake. Acesta era direct și sincer interesat de problema ridicării unei clădiri corespunzătoare, pentru că vreme de nouă ani el fusese profesorul de Drept al școlii.

Pe parcursul celor 146 de ani de existență, școala și-a constituit un însemnat patrimoniu imobiliar, înscris astăzi pe Lista Monumentelor Istorice la poziția 473.

Momentul solemn al începerii construcției a fost în 21 mai 1889, de ziua Sfinților Imparați Constantin și Elena, în prezența regelui Carol I și a Principelui Ferdinand, a Mitropolitului Primat Iosif Gheorghian, președintelui Senatului General I. Em. Florescu, Lascar Catargiu, președintele consiliului de miniștri, Gr. G. Peucescu, ministrul domeniului public, Primarul Capitalei, Emanoil Protopopescu – Pake, cu consiliul comunal. Muzica regimentului 6 dorobanți a intonat imnul național.

După un an, luni, 17 septembrie 1890, noul local din strada Domnița (astăzi Hristo Botev) era gata.

Proiectarea Școlii Comerciale a fost încredințată arhitectului P. Petricu, cel care a realizat bisericile Silvestru și Sfinții Voievozi. Prin arhitectura și decorație, clădirea se încadrează stilului neoclasic. În ceea ce privește organizarea spațială, construcția are un plan relativ simetric, clasic, desfășurat în adâncime, în jurul unei curți interioare.

SCOALA CENTRALA

- 19 martie 1851, domnitorul Barbu Stirbey a aprobat prin edict regal infiintarea unui \"Pensionat Domnesc de Demoazele\". Scoala nou-infiintata este destinata fiicelor unor demnitari, care se distinsesera in serviciul public si carora, statul, drept recunoastere si recompensa, le asigura in mod gratuit buna educatie a odraslelor. Intre primele 13 bursiere care incep cursurile in 1852, remarcam nume celebre ale vremii ca fiica lui Scarlat Ghica, fiicele logofetilor Florescu si Iancu Ralet, Marghiloman, Lahovary, Leurdeanu, Creteanu.
- 20 noiembrie 1852 scoala a fost deschisa oficial. Amanarea de mai bine de un an se datoreaza cautarii unei cladiri adecvate pentru noua institutie, inzeestrarii ei, selectarii personalului si numirii directoarei primei scoli de fete infiintata de stat
- Din 1864 este transformata in scoala secundara de cinci ani. Prima directoare a fost Ana Jacobsen a carei tara de origine era Rusia. Astfel este pusa piatra de temelie a actualei Scolii Centrale, scoala ce va deveni in timp echivalenta feminina a liceului Sf. Sava, intemeiat cu trei decenii mai devreme. Pana la 1890 cand parintele arhitecturii romanesti, Ion Mincu, construiește actualul edificiu al Scolii Centrale, aceasta isi schimba gazdele : Casa lui Manuc, Casa Turnescu, unul dintre palatele familiei Ghica, pe strada numita \" a Pensionatului/Pensionului \", de langa Coltea .
- In 1890, Ion Mincu construiește actualul edificiu al Scolii Centrale
- Cursurile reincep abia in septembrie 1918, dupa ce in iernile anilor 1917 si 1918, intregul mobilier din lemn servise drept combustibil iar materialul stiintific (instrumente si colectii stiintifice), cu exceptia bibliotecii disparuse.
- In 1924 Scoala Centrala capata noua denumire de Scoala secundara de Fete, gradul doi internat iar in 1928 cea de Marica Brancoveanu, sotia domnitorului Constantin Brancoveanu.
- Intre 1916-1918, in timpul ocupatiei germane si austriece, Scoala Centrala este transformata in spital si apoi devine sediul postei.
- In 1928, la initiativa directoarei Elena Radulescu-Pogoneanu si in prezenta principesei Elena, mama viitorului rege Mihai, a principesei Olga a Greciei, a reprezentantilor Presedintelui Consiliului de Ministri si a Ministrului Instructiunii Publice, s-au serbat 76 de ani de la intemeierea scolii. Este astfel recunoscuta activitatea febrila si fructuasa a Scolii Centrale.
- Dupa pensionarea directoarei Elena Radulescu-Poganeanu, la conducerea scolii vine pentru aproape un deceniu, Elena Malaxa, care cu sprijinul financiar al sotului sau a intrepris lucrari de modernizare si consolidare, corpul de cladire amenajat in incinta ca locuinta pentru directoare devenind biblioteca cu sali de lectura pentru profesoare si eleve, sali mari de festivitati fiindu-i asigurata iesirea spre actuala

strada Jean Louis Calderon. Tot sub conducerea doamnei Elena Malaxa scoala isi recapata vechiul nume de dinainte de 1924, nume inscriptionat pe frontispiciu de Ion Mincu, Scoala Centrala de Fete.

- Modelul sovietic de organizare este preluat si de invatamant: durata de 10 ani, sistemul de notare de la 1 la 5 (1952-1957), cenzurarea unor lucrari ce nu erau conforme cu ideologia partidului. Vremuri mai insorite apar abia odata cu politica de indepartare de Moscova a lui Gheorghe Gheorghiu-Dej.
- In 1990, in urma schimbarilor politice ce au inlaturat regimul comunist, liceul isi recapata numele si devine Scoala Centrala. Incepand din 1990, fostul Pension Domnesc de Fete si-a luat denumirea de Scoala Centrala.

BIBLIOGRAFIE

www.pmb.ro

www.wikipedia.org

www.turistik.ro

www.qbebe.ro

www.historia.ro

www.turismistoric.ro

www.salapalatului.ro

www.salapolivalenta.ro

www.palatulnationalalcopiilor.ro